

гр. Перник, 06 април 2012г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в закрито съдебно заседание на шести април през две хиляди и дванадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ  
ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА  
СЛАВА ГЕОРГИЕВА

като разгледа докладваното от съдия Георгиева КНАХД № 143 по описа за 2012 година на Административен съд-Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано е по частна жалба от ЕТ „Н.В.-РУБИКОН“ против определение № 93 от 22.02.2012 г. на Районен съд-Перник, постановено по НАХД № 378 по описа на съда за 2012г..

Предмет на обжалване пред първата съдебна инстанция е било наказателно постановление № 23-2303845 от 13.01.2012г. на Директор на дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, с което на ЕТ „Н.В. - РУБИКОН“ за нарушение по чл. 262, ал. 1, Т. 3 от КТ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 300 (триста) лв.

С атакувания съдебен акт, производството по делото е прекратено на основание чл. 63, ал. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН) във вр. с чл. 416, ал. 7 от КТ, като жалбата е определена за недопустима, поради предвидената в КТ необжалваемост на наказателни постановления, с които е наложено административно наказание по чл. 415в. и същото е влязло в сила от датата на издаването му, в съответствие с разпоредбата на чл. 64, б. „а“.

С решение № 1 от 01.03.2012 г. по конституционно дело № 10/2011 г. Конституционният съд на Република България се произнесе по конституционосъобразността на разпоредбата на чл. 189, ал. 13 от Закона за движението по пътищата във връзка с въведената забрана за обжалване на наказателни постановления и електронни фишове, с които е наложена глоба до 50 лв. включително, като постанови, че санкционирането с наказателни постановления и електронни фишове е акт на правораздаване и елиминирането на достъпа до съд, който окончателно да се произнесе по него е в противоречие с принципа на правовата държава. В решението се казва още, че когато става дума за осъществяване на правораздаване, а административното наказване представлява правораздаване, съдебната защита винаги трябва да съществува като възможност и никакви съображения не могат да я изключат при положение, че съдилищата са органите, които Конституцията овластява да правораздават. Според Конституционния съд разпоредбата на чл. 6, § 1 КЗПЧОС – „достъпът до съд трябва да бъде гарантиран по отношение на всяко едно наказателно обвинение“ има отношение към административното наказване, което е именно „наказателно обвинение“, тъй като по общо правило разпоредбите относно административните нарушения и наказания имат своя генезис в

наказателното законодателство, като административното наказване възприема различни институти на наказателното и наказателнопроцесуалното право. При тези мотиви чл. 189, ал. 13 от ЗДВП е обявен за противоконституционен.

Предвид така цитираното тълкувателно решение на Конституционния съд, Административен съд – Перник, приема, че е необходимо да приложи по аналогия това решение в частта му, във връзка с принципната позиция относно претградата за съдебно обжалване на актове на правораздаване, каквито са наказателните постановления, поради което намира следното:

Процесното наказателно постановление подлежи на съдебен контрол, предвид което атакуваното определение следва да бъде отменено, като делото бъде върнато за продължаване на съдопроизводствените действия и произнасяне по същество.

Този си извод, съдът прави по аналогия с постановеното от КС решение и мотивите му във връзка с претграждане пътя на съдебното обжалване на актове на правораздаване, което е в противоречие с разпоредбата на чл. 6, § 1 КЗПЧОС. Това на свой ред навежда на извод, че и текста на чл. 416, ал. 7 от КТ е несъответен на КЗПЧОС. Изводът се прави на базата на основен принцип в правоприлагането, а именно – макар решението на КС да не обхваща всички случаи, в които специален закон предвижда необжалваемост пред съд на наказателни постановления, аналогичните казуси следва да се решават подобно, тъй като по логически път се прави извод как би го тълкувал КС.

Предвид гореизложеното, определението на районен съд – Перник, следва да бъде отменено, като делото бъде върнато на същия съд за продължаване на съдопроизводствените действия по инициирания пред него съдебен спор и решаване на делото по същество.

Мотивиран така Административен съд – Перник

#### О П Р Е Д Е Л И:

ОТМЕНЯ определение № 93 от 22.02.2012 г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД № 378 по описа на съда за 2012г., с което е оставена без разглеждане жалба от ЕТ „Н.В. – РУБИКОН“ срещу наказателно постановление № 23-2303845 от 13.01.2012 г. на Директор на дирекция „Инспекция по труда Софийска област и е прекратено производството по делото.

ВРЪЩА ДЕЛОТО на същия състав при Районен съд – Перник за продължаване на съдопроизводствените действия и произнасяне по съществото на жалбата срещу наказателно постановление № 23-2303845 от 13.01.2012 г. на Директор на дирекция „Инспекция по труда Софийска област“.

Определението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.